

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1595. usque ad annum 1600

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1773

VD18 90118677

§. 85. Pontificii Oratoris sermo ad hosce Legatos.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67263](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67263)

Sæcul. XVI.
A.C. 1597.

Porro hoc etiam ab eis integra fide eodem adhuc anno præstitum est; cum autem antea observaretur, quod in quibusdam Cophtorum Ægyptiorum literis nonnulla minus proprie dicta fuerint contenta; quippe in Christo quidem duas agnoscebant naturas inseparabiles, & inconfusas, post unionem tamen duas in eo naturas fateri detrectabant, hinc Bellarminus censebat, hosce Cophtos ad Ecclesiæ unionem non esse admitte-ndos, nisi Dioscorum apertis verbis detestarentur, & Synodum Chalcedonensem, sanctique Leonis epistolam, omnesque approbatas Synodos admitterent, duasque in Christo naturas absque ullis ambagibus profiterentur: cum autem hi fidem Catholicam in omni sua puritate recipere parati essent, hinc in præfata fidei professione cuncta ea, quæ adhuc desiderari videbantur, claris verbis confitebantur.

§. LXXXV.

Pontificii Oratoris sermo ad hosce Legatos.

His igitur feliciter peractis Sylvius Antonianus, qui Papæ ab epistolis erat, brevi oratione hisce Legatis Papæ lætitiâ, conceptumque desuper animi sui solatium testari jubebatur, qui etiam orationem jamjam paratam habe-

Sæcul. XVI.
A.C. 1597.

habebat, cum autem pituitæ fluxione laborans eam pronuntiare præpediretur, Clementis Papæ jussu Marcellus Vestrius alter Pontificis Secretarius alia haud absimili oratione Legatis respondit: ceterum Antoniani orationem, cum ad illustrandam Legationis hujus historiam conducit, huc referre haud inconsultum erit: est autem illius tenor sequens: *Ecce! Angelus pacis, Oratores Ægyptii, iterum reduxit vos in viam rectam, & in civitatem illam habitationis, quam unam elegit, & solam inhabitat ipse, qui fundavit eam, Altissimus: venistis enim recta via, quæ ducit ad veritatem, & vitam, ad Ecclesiam sanctam, Catholicam, & Apostolicam Romanam, Ecclesiarum omnium caput, Matrem, & Magistram; missi estis, ut filii obedientiæ, & Nuntii pacis, a Viro Venerabili Gabriele Patriarcha Ægypti, qui non minori pietate, quam prudentia Spiritus sancti lumine humiliter recepto, ad Petram fidei confugit, & ad montem Domini ascendit, ut legem acciperet in Sion, & verbum Domini audiret in Jerusalem. Lætatur Sanctissimus Dominus Noster cum his Illustrissimis Cardinalibus, & omnibus Aulæ Romanæ Ordinibus de adventu vestro, vosque ut Oratores fratris sui in Christo amantissimi, summa cordis, vultusque hilaritate excipit, ipsumque Patriarcham in spiritu charitatis complectitur,*

Sæcul. XVI. tur, & benedicit, gratulaturque illi, quod
A. C. 1597. eo potissimum tempore post longa ætatum
 intervalla Ecclesia Alexandrina ad Roma-
 nam, S. Marci Successor ad Beatissimi Pe-
 tri Apostolorum Principis Successorem, filia
 ad Matris complexum, discipulus ad Ma-
 gistri doctrinam, filius ad Patris obedi-
 entiam redierit, & nobile illud Ecclesiæ Ca-
 tholicæ membrum, quod antea divulgum
 erat, nunc singulari Dei benignitate Capiti
 suo cohæreat: Deo igitur, bonorum om-
 nium Auctori, gratias agit Sanctissimus
 Dominus Noster, quod sanctum hoc Unio-
 nis negotium feliciter absolutum sit. Tum
 Patriarcham collaudat, quod Catholicæ
 fidei professionem, quam ipse professus
 est, in primariis Ægypti Civitatibus
 promulgari, & per adjacentes regio-
 nes a suis provincialibus Episcopis per-
 vulgari, ac doceri, & curaverit, &
 curaturus sit, atque omni tempore, se
 in unitate Romanæ Ecclesiæ, & obe-
 dientia summi Pontificis permansurum
 spondeat: qua ratione, & suæ, & po-
 pulorum suorum salutis optime consulit.
 Insuper Antonianus suæ orationi inseruit,
 quod acceperit sanctissimus Dominus
 Papa una cum Venerabilibus Fratribus
 suis S. R. E. Cardinalibus debitam obe-
 dientiam a venerabili Patriarcha Sancti-
 tati suæ per hos Legatos præstitam, &
 illi vicissim gratiam, benevolentiam, &
 patro-

patrocinium suum, atque hujus sanctæ ^{Sæcul. XVI.}
 Apostolicæ Sedis amantissime pollicea- ^{A.C.1597.}
 tur, Deumque pacis, & totius conso-
 lationis precetur, ut hoc opus, quod
 ipse operatus est, confirmet, atque in
 unitate fidei, & vinculo Charitatis per-
 petuo conservet. Hæc oratio ob præ-
 fatam rationem ab Antoniano recitata
 non fuit.

§. LXXXVI.

*Legati summo Pontifici obedientiam
 ritu solemniter spondentes.*

Ceterum hic idem summus Pontifex ^{Baronius in}
 jam sæpius Orientalium Nationum ^{append. ad}
 Legatos, qui Romanæ Ecclesiæ obse- ^{t. 7. ann.}
 quum ejuratis pristinis erroribus pro-
 fessuri venerant, cum summa animi sui
 lætitia exceperat; quippe Ruthenorum
 Ecclesia, quam Græca rursus post Flo-
 rentinam Synodum secum præcipitem
 in ruinam traxerat, post centum, &
 quinquaginta annorum spatium agnito
 errore denuo sanctæ Romanæ Ecclesiæ
 uniri desiderabat; quocirca anno Chri-
 sti millesimo quingentesimo nonagesimo
 quarto die secunda Decembris Michael
 Metropolita Kioviensis unacum septem
 ceteris ejusdem Nationis Præsulibus de
 recipienda communione Ecclesiæ Ca-
 tholicæ decretum edebat, illudque
 suo chirographo munitum per solem-
 nem